

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 22. června 2023 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Igora Krajdla a soudců Mgr. Lucie Böhmové a Mgr. Lumíra Čablíka **odvolání obžalovaného Romana P., narozeného xxx,** proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 20. 2. 2023, č. j. 70 T 74/2021-260, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odstavec 1, písmeno b) trestního řádu se z podnětu odvolání obžalovaného Romana P. napadený rozsudek v celém rozsahu **zrušuje** a za podmínek § 259 odstavec 3, písmeno a), písmeno b) trestního řádu se nově rozhoduje

takto:

Obžalovaný
Roman P., narozený xxx v xxx, trvale bytem a adresa pro doručování xxx, fakticky bytem xxx,

je vinen, že

ačkoliv

byl rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 1. 2. 2021, sp. zn. 3 T 157/2020, který nabyl právní moci dne 25. 2. 2021, odsouzen pro přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let a dále k trestu propadnutí věci,

přesto

v době od 29. 12. 2020 do 6. 4. 2021 v Ostravě – Dubině, na ulici Aloise Gavlase 262/14a, před lékárnou Akácie, v Ostravě – Zábřehu, na ulici Výškovická 2637/114, před lékárnou Kotva a v Ostravě – Zábřehu, na ulici Výškovická 2526/120, před lékárnou Benu, celkově v devíti případech poskytl Richardu S., narozenému xxx, nezjištěné množství pervitinu o blíže nezjištěném

množství účinné látky metamfetamin, avšak v kvalitě obvyklé, jako protislužbu za nákup léků v těchto lékárnách, a to 5 balení léku Modafen a 4 balení léku Nurofen Stopgrip,

a tímto svým jednáním bez příslušného povolení k nakládání s návykovými látkami a bez úmyslu splnit zákonné podmínky legálního nakládání s nimi protiprávně nakládal s pervitinem obsahujícím účinnou látku metamfetamin, který je uveden v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, jako psychotropní látka zařazená do Seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách,

tedy

neoprávněně jinak jinému opatřil psychotropní látku a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen,

čímž spáchal

zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1, odstavec 2, písmeno b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 283 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu **odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let.**

Podle § 84 trestního zákoníku, za použití § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 85 odstavec 1 trestního zákoníku, se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **3 (tří) let**, za současného **vyslovení dohledu** podle § 49 odstavec 1 trestního zákoníku v rozsahu § 50 trestního zákoníku.

Podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 68 odstavec 1, odstavec 2, odstavec 3 trestního zákoníku se obžalovanému dále **ukládá peněžitý trest**.

Podle § 68 odstavec 1, odstavec 2, odstavec 5 trestního zákoníku se stanoví výměra peněžitého trestu v počtu **150 (sto padesát)** denních sazeb ve výši **300 Kč (tři sta korun českých)**, tedy celkem **45 000 Kč (čtyřicet pět tisíc korun českých).**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 20. 2. 2023, č. j. 70 T 74/2021 - 260, byl obžalovaný Roman P. uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1, odstavec 2, písmeno b) trestního zákoníku, za který mu byl uložen podle § 283 odstavec 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání dvaceti šesti měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odstavec 2, písmeno a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
2. Proti rozsudku soudu I. stupně podal obžalovaný Roman P. prostřednictvím zvoleného obhájce JUDr. Roberta Pastorčáka (plná moc č. l. 152 spisového materiálu) v zákonné lhůtě odvolání, které zaměřil jak do výroku o vině, tak do výroku o trestu. Konkrétně namítal, že napadený rozsudek

soudu prvního stupně trpí podstatnými vadami řízení, neboť byla porušena ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci, dále se soud první instance řádně a dostatečně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Existují tak pochybnosti o správnosti skutkových zjištění soudu prvního stupně. Taktéž uložený trest odnětí svobody obžalovaný považuje za zcela neadekvátní.

3. Jednotlivé námitky pak odvolatel shrnul následovně. Soud prvního stupně zcela jednostranně a neobjektivně hodnotil provedené důkazy, čímž byla porušena zásada materiální pravdy i volného hodnocení důkazů. Porušena byla taktéž zásada vyhledávací ve smyslu ustanovení § 2 odstavec 5 trestního řádu, neboť orgány činné v trestním řízení jsou povinny postupovat v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v trestním řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Přestože obžalovaný v průběhu hlavního líčení navrhoval na podporu svých tvrzení a stanovisek některé důkazy, nebylo k těmto náležitě přihlédnuto a soud bez dalšího uvěřil tvrzení obžaloby. Pokud by soud prvního stupně hodnotil provedené důkazy objektivně, na základě svého vnitřního přesvědčení a pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu, nemohl by dospět k závěrům o vině. Obžalovaný se v podstatě ke všem provedeným důkazům v rámci hlavního líčení vyjadřoval a líčil rozhodné skutečnosti stabilně. Ohledně zásady materiální pravdy pak zdůraznil, že představuje jeden z pilířů spravedlivého procesu právního státu, kdy je v trestním řízení zapotřebí zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, zatímco v případě trestní věci obžalovaného zůstává neobjasněna celá řada tvrzení obžaloby. Poukázal na skutečnost, že v trestním řízení mohou být podkladem pro rozhodnutí pouze nepochybně pravdivě zjištěné skutečnosti, nikoli skutečnosti nepravděpodobné či zcela smyšlené, neúplné, vydedukované nebo z kontextu vytržené, a proto zjištění, která nemají požadovanou kvalitu, nelze brát v úvahu jako podklad pro rozhodnutí. Zásadu materiální pravdy pak zaručují další zásady trestního řízení, právě zásada vyhledávací nebo zásada presumpce neviny, ale také zásada „in dubio pro reo“ v rámci které je nutno zjištěné pochybnosti o skutkovém stavu vykládat ku prospěchu obžalovaného. Pouze tak může dojít ke spravedlivému, řádnému a zákonnému rozhodnutí v trestní věci. Obžalovaný svou vinu od samého počátku popíral, vytýkaného protiprávního jednání se nedopustil. V jeho prospěch pak vypovídala celá řada svědků, v jeho neprospěch vypovídal v podstatě pouze svědek Richard S., který byl motivován snahou se obžalovanému pomstít a k výpovědi plné pochybností a rozporů pohnul i svědka Kamila V. V této souvislosti uvedl, že svědek V. nebyl přímým svědkem jakéhokoli předání drogy či prekurzoru a pouze se domníval, že k předání mohlo dojít. Obžalovaný výpovědi svědků Richarda S. a Kamila V. považoval za nedůvěryhodné, oba svědci byli navíc ze strany soudu tlačeni k výpovědi směřující k obvinění obžalovaného, když navíc hned v úvodu svých výpovědí sdělovali, že v přípravném řízení nevypovídali pravdu, případně byli pod nátlakem policejního orgánu. Obžalovaný v tomto duchu podal taktéž stížnost na předsedu senátu kvůli jeho podjatosti. Svědek Richard S. několikrát změnil svou výpověď, sám svědek je trestně stíhán ve třech věcech, jeho výpovědi soud neměl uvěřit. Pokud tedy nalézací soud uvěřil a vzal za stěžejní výpověď svědků S. a V., a naopak neuvěřil většině dalších svědků, kteří mou vinu vyvraceli, pak takové počínání soudu prvního stupně označil za neobjektivní, jednostranné a nezákonné.

4. Závěrem obžalovaný navrhl, aby odvolací soud podle ustanovení § 258 odstavec 1, písmeno a), písmeno b), písmeno c), písmeno d), písmeno e) trestního řádu napadený rozsudek zrušil a ve věci sám rozhodl, případně věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

5. Odvolání bylo podáno včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku (§ 248 odstavec 1 trestního řádu), oprávněnou osobou [§ 246 odstavec 1, písmeno b) trestního řádu] a Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací (§ 252 trestního řádu), neshledal ani jiných důvodů k jeho zamítnutí podle § 253 odstavec 1 trestního řádu nebo odmítnutí podle § 253 odstavec 3 trestního řádu.

6. Z podnětu podaného opravného prostředku obžalovaného Romana P. krajský soud přezkoumal podle § 254 odstavec 1, odstavec 3 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku,

proti nimž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, i vad, které odvoláním nebyly vytýkány, ale měly správnost na odvoláním napadené výroky, jakož i správnost postupu řízení jeho vydání předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání a zopakování některých důkazů, jakož i doplnění dokazování dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného Romana P. je z části důvodné.

7. Předně je nutno uvést, že v řízení, jež rozsudku předcházelo, krajský soud neshledal žádné podstatné procesní vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva obžalovaného na obhajobu ve smyslu § 258 odstavec 1, písmeno a) trestního řádu. Pokud obžalovaný namítal podjatost předsedy senátu JUDr. Antonína Šmuka, je nutno v tomto směru uvést následující. Obžalovaný u hlavního líčení konaného dne 10. 3. 2022 namítal podjatost předsedy senátu JUDr. Antonína Šmuka s tím, že tento nemá rád „feťáky". Usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 10. 3. 2022, č. j. 70 T 74/2021–169, nalézací soud rozhodl, že předseda senátu JUDr. Antonín Šmuk není vyloučen z projednávání předmětné trestní věci, Krajský soud v Ostravě stížnost obžalovaného Romana P. podle § 148 odstavec 1, písmeno c) trestního řádu jako nedůvodnou zamítl. Po seznámení s rozhodnutím stížnostního soudu (č. l. 185 spisového materiálu) obžalovaný uvedl, že na stížnosti setrvává, má za to, že předseda senátu „může být naštvaný už jen kvůli tomu, že námitku podjatosti vznesl a podal stížnost". Nutno konstatovat, že obžalovaný žádnou konkrétní relevantní námitku zakládající pochybnosti o podjatosti předsedy senátu v druhém případě nevznesl, toliko vyslovil domněnku, že by mohl být předseda senátu pro jeho postup „naštvaný".

8. Podle § 30 odstavec 1 trestního řádu z vykonávání úkonů trestního řízení je vyloučen soudce nebo přísedící, státní zástupce, policejní orgán nebo osoba v něm služebně činná, u něhož lze mít pochybnosti, že pro poměr k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, k jejich obhájcům, zákonným zástupcům, opatrovníkům a zmocněncům, nebo pro poměr k jinému orgánu činnému v trestním řízení nemůže nestranně rozhodovat. Úkony, které byly učiněny vyloučenými osobami, nemohou být podkladem pro rozhodnutí v trestním řízení.

9. Podle ustáleného právního názoru *pochybnosti o nestrannosti soudce musejí vyplývat z faktických a zřejmých okolností svědčících o jeho neobjektivním přístupu. Za podjatost soudce pro poměr k věci či osobám, vůči kterým se řízení vede, nemůže být považována každá skutečnost dovozovaná jen ze subjektivních názorů obviněného či jiných ničím nepodložených předpokladů a domněnek. Na podjatost lze usuzovat jen tehdy, pokud existují skutečné a konkrétní okolnosti svědčící o tom, že soudce není schopen spravedlivě a nestranně rozhodovat.*

10. *Obdobně se k této problematice vyjádřil rovněž Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II ÚS 105/01, když uzavřel, že subjektivní hledisko účastníků řízení, případně soudců samotných je podnětem pro rozhodování o eventuální podjatosti, avšak rozhodování o této otázce se musí dít výlučně na základě hlediska objektivního. To znamená, že není přípustné vycházet pouze z pochybností o poměru soudců k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, nýbrž i z hmotněprávního rozboru skutečností, které k těmto pochybnostem vedly. K vyloučení soudce z projednání a rozhodnutí věci může dojít teprve tehdy, je-li evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebude schopen nezávisle a nestranně rozhodovat.*

11. V předmětné trestní věci jednak nebyla konkrétně znovu vnesena námitka podjatosti, obžalovaný, zastoupen v tomto řízení obhájcem, toliko vyslovil svou domněnku o podjatosti předsedy senátu, přičemž odvolací soud neseznal v postupu předsedy senátu žádné relevantní okolnosti svědčící o tom, že by nebyl schopen spravedlivě a nestranně rozhodnout. V obecné rovině je nutno uvést, že předseda senátu je z povahy věci profesionálem, u kterého není na místě, aby postup obhajoby a její námitky, navíc v mezích daných trestním řádem, považoval za osobní výpady vůči jeho osobě.

12. Okresní soud své závěry o vině obžalovaného, který zcela popřel, že by se vytýkaného protiprávního jednání dopustil, opřel o výpověď svědka Richarda S., který změnu své výpovědi v úvodu výslechu logicky vysvětlil obavou z obžalovaného, což nalézací soud akceptoval i s ohledem na nepřístojné chování obžalovaného v průběhu hlavního líčení. Usvědčující výpověď

svědka Richarda S. pak koresponduje s výpovědí svědka Kamila V. Výpovědi svědků Zdeňka J., Ivety P. a Lenky P. pak okresní soud hodnotil jako nevěrohodné, kdy zejména svědkyně Lenka P., přítelkyně obžalovaného, se snaží obžalovaného zcela účelově vyvinit z protiprávního jednání. Odsouzení obžalovaného pro trestný čin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1 trestního zákoníku pak bylo prokázáno ze spisu vedeného Okresním soudem v Ostravě pod sp. zn. 3 T 157/2020.

13. Odvolací soud nepřisvědčil námitce obhajoby v tom směru, že výpovědi svědků Richarda S. a Kamila V. jsou zcela nevěrohodné a nebylo na místě jim uvěřit. Obhajoba obžalovaného ohledně požadavků pro nákup léku Modafen a Nurofen Stop Grip spočívala v tom, že léky měl pro vlastní potřebu, neboť trpí migrénami a těžkou tetanií, na což užívá rovněž hořčík. K lékaři s onemocněními nechodí, tito nic neřeší, přičemž tato obhajoba zazněla až v rámci hlavního líčení, v přípravném řízení obžalovaný využil svého zákonného práva a k věci odmítl vypovídat, byť je nutno zdůraznit, že v souvislosti s údaji ke své osobě uvedl, že se s ničím neléčí, pravidelně žádné léky neužívá. Svědek Richard S. se mu pak chtěl pomstít, naopak svědek po něm chtěl vyrobit pervitin. Svědek Richard S. byl donucen k výpovědi policistou, sám svědek mu tuto informaci sdělil. Svědek V. byl pak naveden právě svědkem S.

14. U veřejného zasedání u krajského soudu pak vypověděl, že se cítí nevinný, svědek Richard S. řekl, že v době, kdy byl na vazbě, měl prodávat nějaké drogy. K upřesňujícím dotazům ohledně svých zdravotních obtíží s migrénami uvedl, že tyto mívá jednou za týden, tedy 3x – 4x za měsíc, užívá při záchvatu 2–3 prášky. Obtíže s migrénami se nevyřešily, ale teď již na bolesti nic neužívá, doma se kroutí a zvrací. Migrény se projevují tak, že má strašné bolesti hlavy, krční páteře, chce akorát ležet, obtíže s dechem nemá, ale musí mít klid a ticho. Zkoušel hledat na googlu léky na migrény, vyhledané prášky neužívá, užíval Modafen a Nurofen Stopgrip, dva prášky mu vždy zabraly. Pseudoefedrin se podle názoru obžalovaného do léků přidává, aby to člověka povzbudilo.

15. Odvolací soud neuvěřil obhajobě obžalovaného v tom směru, že zakoupená léčiva potřeboval k léčbě svých zdravotních obtíží s migrénami, neboť v přípravném řízení nic neuváděl o svých zdravotních obtížích, naopak uváděl, že se s ničím neléčí, tato obhajoba zazněla až v rámci hlavního líčení. U veřejného zasedání obžalovaný doplnil, že migrénami trpí 3x – 4x do měsíce, vždy bere 2–3 léky. Z výpovědi matky obžalovaného z přípravného řízení vyplynulo, že obžalovaný jí vždy psal, že mu není dobře, psal jí dne 17. 10. 2020, že má horečky, to trvalo až do 31. 10. 2020, následně jí psal dne 22. 5. 2021, nemocen byl až do 2. 6. 2021, k léčbě takového onemocnění používal Modafen a Nurofen Stopgrip. I pokud by obžalovaný používal léčiva Modafen a Nurofen Stopgrip k léčbě svých zdravotních obtíží, musel by v průběhu cca devíti měsíců užít přepočteno cca 312 kusů tablet léků Modafen a 192 kusů léků Nurofen Stopgrip, což je skutečně značné množství, které nepůsobí věrohodně, obzvláště za situace, kdy o špatném zdravotním stavu při takovém objemu spotřebovaných léků není informován ani jeho lékař a za situace, kdy by podle své výpovědi obžalovaný za uvedené období spotřeboval maximálně mezi 80 – 120 tablet předmětných léků. Nelze ani přehlédnout, že zatímco matka obžalovaného popisuje příznaky nachlazení, čemuž by údajná medikace odpovídala, obžalovaný udává migrénu.

16. Z hlediska hodnocení věrohodnosti výpovědí svědků Richarda S. a Kamila V. je nutno uvést následující. Svědek Richard S. podal v rámci přípravného řízení toliko vysvětlení, podání vysvětlení nebylo žádným způsobem zprocesněno, když obžalovaný se čtením úředního záznamu o podaném vysvětlení svědka Richarda S. (č. l. 41–44 spisového materiálu) nesouhlasil (č. l. 164 spisového materiálu). V předmětném řízení je procesně použitelnou výpovědí tedy toliko výpověď svědka u hlavního líčení konaného dne 10. 3. 2022 (č. l. 162 a následující spisového materiálu), kdy svědek nejdříve popřel, že by mu obžalovaný někdy prodal či dal jakékoli množství pervitinu, pokud podal ve věci dříve vysvětlení, vyhověl žádosti policisty, aby nebyl stíhán vazebně, jím sepsaný protokol bez výhrad podepsal. Po opětovném poučení o povinnostech v rámci svědecké výpovědi, jakož i následcích křivého obvinění (jak vyplývá z obsahu poučení), svědek vypověděl, že se omlouvá, že dnes „plantal“, u policejního orgánu vypovídal sám od sebe, nikdo ho nenaváděl ani nenutil. Svědek

Richard S. potvrdil, že nákupy léků Modafen a Nurofen Stopgrip v lékárnách činil, nezpochybňuje, že to bylo v devíti případech. Vypověděl taktéž, že nakoupené léky dával obžalovanému, za což dostal pervitin, byly to spotřební dávky jednou nebo dvakrát týdně. Se svědkem Kamilem V. byl ve společnosti obžalovaného například právě, když v lékárně Benu nakupoval léky. Svědek taktéž odmítl obhajobu obžalovaného, že by chtěl právě po obžalovaném nákup pervitinu.

17. Pohrůžka vazebním stíháním, která měla v souvislosti s podaným vysvětlením svědka Richarda S. zaznít, a to v případě neuvedení požadovaných okolností vyslýchajícím policistou, je zcela nesmyslná, neboť jak vyplývá z generálií úředního záznamu o podaném vysvětlení svědka (č. l. 41 spisového materiálu), svědek Richard S. v době podání vysvětlení již byl vazebně stíhán, na což ostatně trefně upozornila státní zástupkyně u hlavního líčení. Pokud obžalovaný navíc tvrdil, že mu svědek S. sám řekl, že byl donucen k výpovědi vyslýchajícím policistou, ani tato informace obžalovaného se nezakládá na pravdě, když ji svědek S. nepotvrdil, naopak uvedl, že nic v tomto směru obžalovanému neřekl. Je taktéž uvěřitelné a logické, že měl svědek Richard S. obavu z podání usvědčující výpovědi ve vztahu k obžalovanému, zejména pak z následků takové výpovědi, neboť jak vyplývá z protokolu o hlavním líčení, obžalovaný byl dvakrát upozorněn předsedou senátu na nevhodnost svých poznámek. Výpověď svědka Richarda S. navíc nestojí osamoceně, nákup léků svědkem S. vyplývá i z údajů jednotlivých lékáren, které specifikovaly, v jakých dnech předmětné léky Modafen a Nurofen Stopgrip nakupovala osoba svědka Richarda S. identifikovatelná podle rodného čísla, konkrétně pak nakupoval léky ve dnech 29. 12. 2020, 6. 1. 2021, 23. 1. 2021, 9. 2. 2021, 28. 2. 2021, 10. 3. 2021, 20. 3. 2021, 27. 3. 2021 a 6. 4. 2021, celkem tedy skutečně v devíti případech. Jeho výpověď pak navíc koresponduje i s výpovědí svědka Kamila V.

18. Svědek Kamil V. pak v přípravném řízení v procesním postavení svědka, nutno vyzdvihnout, že za účasti obhájce, který žádné donucení k výpovědi ani námitky v tomto směru nevznesl, popsal, že když byl ve společnosti svědka S., psal mu nebo volal obžalovaný a žádal ho o koupi léků, přičemž za koupi mu dal pervitin, čemuž byl jednou osobně přítomen u lékárny Benu v Ostravě – Zábřehu, kde svědek S. nakupoval pro obžalovaného lék Modafen. Když svědek S. předal obžalovanému balení léků Modafen, obžalovaný mu za to dal dealerák, byl to pervitin, svědek S. to na místě zkoušel, říkal mu to. U hlavního líčení svědek V. zcela změnil svou výpověď, uváděl, že obžalovaný konzumuje pervitin přes svědka S., neviděl, že by obžalovaný někomu nabízel či dával pervitin, ví o tom z doslechu od svědka S. Ohledně léků uvedl, že ví od svědka S., že chodí za obžalovaným do lékárny pro prášky na občanku, on sám tuto praxi odmítl. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení se pak svědek zcela nepřesvědčivě snažil vysvětlit rozpor ve svých výpovědích, uvedl, že u předání pervitinu „nebyl úplně takhle“, byl u toho jen jednou. Byl dvanáct hodin u policejního orgánu, bylo na něj tlačeno, chtěl už jít domů, takže řekl, že u předání byl jednou, ale otočil se zády, neví ani, kdo byl obžalovaný, jinak to neviděl nikdy. U policejního orgánu tedy vypověděl „polopravdu“, nepamatuje si, jestli byl poučen. Neviděl ani, že by svědek S. nakupoval léky pro obžalovaného, nebyl uvnitř lékárny. Je pravda, že šli do lékárny za účelem nákupu léků, ale neviděl to na vlastní oči, otočil se, balení léků ale svědek S. určitě předal obžalovanému, respektive asi mu to dal, ale on to neviděl, byl zády. Pokud byl dotazován na předání dealeráku s práškem nažloutlé barvy, což měl být pervitin, uvedl, že je to asi pravda, svědek S. mu to ukázal a říkal „dívej, co jsem za to dostal“. Na dotaz obžalovaného pak ovšem pro změnu vypověděl, že tisíckrát řekl, že neviděl, jak obžalovaný podává svědku S. sáček s drogami, což korigoval na dotaz předsedy senátu, že neviděl předávku, sáček viděl až potom, co byli spolu se svědkem S. sami.

19. Výpověď svědka V. tak jednak koresponduje s výpovědí svědka S., jednak se zprávami lékáren, kdy svědek S. skutečně mimo jiné nakupoval Modafen v lékárně BENU v Ostravě – Zábřehu, kde mělo dojít k předání dealeráku ze strany obžalovaného svědku S. za účasti svědka V. Jak již bylo naznačeno shora, svědek Kamil V. byl v přípravném řízení vyslechnut za přítomnosti obhájce obžalovaného, výslech trval podle údajů v protokole cca 50 minut, protokol svědek podepsal jako správný, nežádal změn ani doplnění. Nákup léků svědkem S. pro obžalovaného a předávku pervitinu jako protislužbu navíc svědek Kamil V. popsal sám spontánně bez doplňujících dotazů vyslýchajícího policisty či obhájce a není tak důvodu mít o věrohodnosti výpovědi svědka Kamila

V. z přípravného řízení, která byla v řízení před soudem řádně zprocesněna, žádných pochybností. Obžalovaný pak i u hlavního líčení velmi neochotně a na opakované dotazy potvrdil, že svědek S. nakupoval pro obžalovaného léky, uzavřel, že předávku pervitinu konkrétně neviděl, ale pak mu svědek S. ukazoval, co od obžalovaného dostal. Výpověď u hlavního líčení byla zcela zjevně motivována snahou přinejmenším svou výpovědí obžalovanému nepřitížit, výpověď ve svém celku navíc působí velmi nepřesvědčivě a svědek v podstatě neposkytl soudu žádný racionální důvod, proč by soud výpovědi z přípravného řízení za účasti obhájce neměl uvěřit.

20. Vzhledem k závěrům odvolacího soudu ohledně hodnocení věrohodnosti výpovědi svědka Kamila V. a s přihlédnutím k důkazní situaci, má odvolací soud opětovný výslech svědka za zcela nadbytečný.

21. Námitka obhajoby v tom směru, že svědek Richard S. byl motivován snahou se obžalovanému pomstít, k čemž pohnul i svědka Kamila V., rovněž v předmětném řízení neobstojí. Svědkyně Iveta P. u hlavního líčení dne 26. 4. 2022 (č. l. 187 spisového materiálu) vypověděla, že svědek Richard S. se obžalovanému chce pomstít v souvislosti s Lucií K., která obžalovanému v minulosti vyhrožovala, snad v roce 2019 spolu krátkou dobu žili, domnívá se, že Lucie K. měla bližší vztah se svědkem Richardem S. po rozchodu s obžalovaným. Obžalovaný pak v návaznosti na výpověď své matky uvedl, že se svědkem Richardem S. ho seznámila Lucie K., jeho rozchod s Lucií K. nebyl klidný, když odcházela z jeho bytu, „rozmlátila ho“ a říkala, že se mu pomstí. V této souvislosti poukazoval na komunikaci založenou na č. l. 197–198 spisového materiálu. Lucie K. se mohla pomstít prostřednictvím svědka Richarda S. a zaplatit mu pervitinem, ten nic nestojí a svědek S. by byl šťastný, že ho dostane zadarmo. Odvolací soud ke zmíněnému konstatuje, že se jedná vyloženě o spekulativní závěry obžalovaného a jeho matky svědkyně Ivety P., svědek Richard S. popsal svůj vztah k obžalovanému, že ho zná po dobu cca tří let, zpravidla se jednalo o náhodná setkání, vnímá ho jako známého, známost nepovažuje za přátelství, nepopsal tedy žádné relevantní skutečnosti svědčící o negativním ladění k osobě obžalovaného. Svědek Richard S. byl řádně poučen o svých povinnostech v rámci svědecké výpovědi u konaného hlavního líčení. Odvolací soud v tomto směru doplnil dokazování i předložením k nahlédnutí podle ustanovení § 213 odstavec 1 trestního řádu (nebylo žádáno čtení předložené listiny ani se k ní obžalovaný následně nevyjádřil) listiny-protokolu o výslechu svědkyně Lucie K. z trestního spisu Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 3 T 157/2020 z č. l. 100–106 (tento je i součástí tohoto spisového materiálu č. l. 84 a následující spisového materiálu). Z této listiny se podává, že Lucie K. jako svědkyně v trestním řízení vedeném Okresním soudem v Ostravě pod sp. zn. 3 T 157/2020 vypověděla, že se v měsíci březnu 2019 nastěhovala k obžalovanému, asi po třech měsících se s ním rozešla, odstěhovala se pryč, v listopadu 2019 se k němu opět vrátila, ale 22. 12. 2019 se opět odstěhovala, od té doby do bytu obžalovaného chodila jen na návštěvy, přičemž z obsahu výpovědi vyplynulo, že normálně s obžalovaným komunikovala. Ani ze čteného listinného důkazu ten nelze dovodit motivaci Lucie K. k pomstě obžalovanému v této trestní věci. I pokud by mělo být hodnoceno negativní ladění komunikace mezi obžalovaným a Lucií K. (č. l. 197–198 spisového materiálu) odvolací soud uzavírá, že žádnou konkrétní vazbu ve snaze pomstít se obžalovanému mezi osobou Lucie K. a svědkem Richardem S. neshledal.

22. Okresní soud tak nepochybil, pokud vzal za prokázané, že obžalovaný skutečně žádal po svědku Richardu S. nákup léčiv Modafen a Nurofen Stoprgip s obsahem pseudoefedrinu, v období od 29. 12. 2020 do 6. 4. 2021, za což mu jako protislužbu poskytl v devíti případech pervitin. I v této části však odvolací soud skutkovou větu upravil, když nebylo zjištěno přesné množství poskytnutého pervitinu, z výpovědí obou svědků Richarda S. a Kamila V. nebylo možno dovodit obsah 0, 1 gramu pervitinu v případě jednotlivých předávek. Jedná se však o drobnou formální úpravu, která nemá vliv na právní kvalifikaci skutku.

23. Odvolací soud měl však pochybnosti ohledně skutkových závěrů nalézacího soudu, který měl za prokázané, že obžalovaný za pomocí laboratorní techniky, chemikálií a obstaraných léků s obsahem pseudoefedrinu hydrochloridu (312 kusů tablet léků Modafen a 192 kusů léků Nurofen Stopgrip),

vyrobil nejméně 8,904 gramů metamfetaminu hydrochloridu, který by následně poskytoval dalším osobám, konkrétně pak Richardu S. v období od 11. 8. 2020 do prosince 2020 v nezjištěném počtu případů asi jednou týdně prodal vždy 0,2 gramů pervitinu v kvalitě obvyklé za částku 200 Kč. V návaznosti na konstatované odvolací soud v rámci veřejného zasedání zopakoval dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí, konkrétně za souhlasu obžalovaného a státní zástupkyně přečetl výpovědi svědkyň - matky obžalovaného Ivety P. a přítelkyně obžalovaného Lenky P., jejichž výpovědím nalézací soud neuvěřil a tyto znovu řádně hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odstavec 6 trestního řádu jednotlivě i v jejich souhrnu.

24. Svědkyně Iveta P., matka obžalovaného, ve své podstatě shodně jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem, vypověděla, že po propuštění z vazby se v bydlišti obžalovaného se svou matkou, babičkou obžalovaného, střídaly a hlídaly ho. Doma s obžalovaným i denně přespávala její matka, přítelkyně obžalovaného Lenka P. tam občasně přišla na víkend. Se svou matkou se takto doma u obžalovaného střídaly od srpna 2020 až do března 2021, její matka tam chodí dones, již tam nespí. Žádné zařízení k výrobě drog doma neshledala, přičemž ví z předchozí trestné činnosti obžalovaného, jaké zařízení je k výrobě drog potřeba. Ve svém bydlišti tedy obžalovaný drogy v žádném případě nevařil. Do zaměstnání nastoupil v březnu 2021, pracuje celý týden, vstává v pět hodin ráno, pracuje do 15:30 hodin. U hlavního líčení dne 26. 4. 2023 (č. l. 184 a následující spisového materiálu) opět potvrdila, že k obžalovanému s babičkou docházely, docházela do bytu i jeho přítelkyně Lenka P., obžalovaného hlídaly. De facto se jednalo o střídavou péči, rovněž v bytě spaly. Obžalovaný neměl ani časový prostor, aby odcházel z bytu někam něco vařit.

25. Svědkyně Lenka P. u hlavního líčení dne 10. 11. 2022 (č. l. 229 a následující spisového materiálu) vypověděla, že od dubna 2021 po dobu asi tří měsíců žila s obžalovaným v družském poměru, nyní je stále jeho přítelkyní, již s ním ale nebydlí. Do bytu obžalovaného docházeli rodinní příslušníci na návštěvu. Žádné nadměrné množství ampulek nebo chemikálií k výrobě drog v bytě obžalovaného neviděla, necítila žádný zápach chemikálií.

26. Na základě dokazování provedeného u okresního soudu lze pak sumarizovat, že svědek Richard S. u hlavního líčení konaného dne 10. 3. 2022 (č. l. 165 spisového materiálu) uvedl, že neví, k čemu má obžalovaný léky, bylo mu to jedno, nezjišťoval to. Ještě před nákupy léků od obžalovaného pervitin kupoval, ovšem nic bližšího neuvedl, tedy nespecifikoval ani období, ani množství, kvalitu ani za jakou částku. Svědek Kamil V. v přípravném řízení (č. l. 32 a následující spisového materiálu) vypověděl, že mu svědek Richard S. řekl, že obžalovaný vaří pervitin, asi z těch léků, ale nikdy to neviděl. U hlavního líčení pak nic k otázce zejména výroby pervitinu obžalovaný neuvedl. Ohledně výroby pervitinu pak ničeho nevyplynulo ani z výpovědí ostatních slyšených svědků. Svědek Přemysl L. u hlavního líčení dne 12. 9. 2022 (č. l. 220 a následující spisového materiálu) vypověděl, že neví, že se k výrobě pervitinu používají léky obsahující pseudoefedrin, neví, zda lék Modafen obsahuje pseudoefedrin, v bytě obžalovaného byl, ale žádné známky výroby pervitinu, jako zápach, nezaznamenal.

27. Odvolací soud tak při hodnocení jak důkazů provedených před nalézacím soudem, tak důkazů zopakovaných před soudem odvolacím v rámci veřejného zasedání nemá nadevší důvodnou pochybnost za prokázané, že obžalovaný skutečně na nezjištěném místě v Ostravě za pomoci laboratorní techniky, chemikálií a obstaraných léků s obsahem pseudoefedrinu hydrochloridu (312 kusů tablet léků Modafen a 192 kusů léků Nurofen Stopgrip), vyrobil nejméně 8,904 gramů metamfetaminu hydrochloridu, který by následně poskytoval dalším osobám, konkrétně pak Richardu S. v období od 11. 8. 2020 do prosince 2020 v nezjištěném počtu případů asi jednou týdně prodal vždy 0,2 gramů pervitinu v kvalitě obvyklé za částku 200 Kč. Skutečnost, že by měl obžalovaný pervitin vyrábět v místě svého bydliště, nevyplynula z výpovědi slyšených svědků, konkrétně pak z výpovědi svědků Richarda S., Ivety P., Lenky P. ani Přemysla L. Ostatně i sám obžalovaný vypověděl u hlavního líčení konaného dne 6. 1. 2022 (č. l. 141 spisového materiálu), že zařízení k výrobě pervitinu mu bylo zabaveno již v rámci předchozího trestního řízení, následně si nové věci k výrobě pervitinu nepořídil. Z výpovědí svědkyň Ivety P. a Lenky P., pak vyplývá, že o

obžalovaného se staraly právě matka s babičkou, v bytě přespávaly, obžalovaný neměl časový prostor k výrobě drog. Odvolací soud navíc zdůrazňuje, *že k výrobě omamných a psychotropních látek na jiném nezjištěném místě v Ostravě nemá k dispozici žádných poznatků.* V bytě obžalovaného nebyla provedena domovní prohlídka, na základě které by bylo zjištěno zařízení k výrobě drog, ani na žádném jiném místě v Ostravě nebyla provedena jak domovní prohlídka, tak případně prohlídka jiných prostor a pozemků a žádná laboratorní technika či chemikálie nebyly v řízení zajištěny, nebyl zadokumentován například ani jejich nákup. Z jediné věty svědka Kamila V. v přípravném řízení (č. l. 32 a následující spisového materiálu), že mu svědek Richard S. řekl, že obžalovaný vaří pervitin, asi z těch léků, ale nikdy to neviděl, tedy nebyl přímým svědkem takového vytýkaného protiprávního jednání a jedná se o svědectví z doslechu, není podle názoru odvolacího soudu možno dovodit závěr, že obžalovaný skutečně za pomocí laboratorní techniky a chemikálií z uvedených léků vyráběl pervitin. Navíc je nutno zdůraznit, že množství případně takto vyrobeného pervitinu bylo odhadnuto toliko v rámci úředního záznamu policejního orgánu (č. l. 66 spisového materiálu), aniž by bylo jakkoli objektivizováno například odborným vyjádřením příslušného útvaru Policie České republiky.

28. Nad rámec uvedeného je možno zmínit, že obžalovanému je ve své podstatě kladeno za vinu, že ze 312 kusů tablet léků Modafen a 192 kusů tablet léků Nurofen Stopgrip zakoupených v období od 22. 9. 2020 do 27. 5. 2021, vyrobil nejméně 8, 904 gramů metamfetaminu hydrochloridu, který opakovaně poskytoval dalším osobám, což v řízení prokázáno nebylo, a dále Richardu S. jednou týdně po 0,2 gramech v období od 11. 8. 2020 do prosince 2020 a následně mu od 29. 12. 2020 do 6. 4. 2021 celkem v devíti případech poskytl vždy 0,1 gramu pervitinu, tedy za situace, kdy by výroba pervitinu obžalovaným o obsahu 8, 904 gramů pokryla v cca 5 gramech jen dodávku svědku Richardu S., přičemž měl být pervitin o zůstatkovém množství cca 4 gramy distribuován ještě dalším neustanoveným osobám, případně užíván pro vlastní potřebu obžalovaným.

29. Odvolací soud tedy ze skutkové věty vypustil závěry o tom, že obžalovaný na nezjištěném místě v Ostravě za pomoci laboratorní techniky, chemikálií a obstaraných léků s obsahem pseudoefedrinu hydrochloridu (312 kusů tablet léků Modafen a 192 kusů léků Nurofen Stopgrip) vyrobil nejméně 8,904 gramů metamfetaminu hydrochloridu, který následně poskytoval dalším osobám, konkrétně pak Richardu S. v období od 11. 8. 2020 do prosince 2020 v nezjištěném počtu případů asi jednou týdně prodal vždy 0,2 gramů pervitinu v kvalitě obvyklé za částku 200 Kč, když takové závěry neodpovídají provedenému dokazování před nalézacím i odvolacím soudem a z pohledu smyslu výroby a distribuce pervitinu se jeví výroba ve zjištěném množství značně nerentabilní.

30. V návaznosti na úpravu znění skutkové věty bylo na místě jednání obžalovaného znovu právně kvalifikovat, přičemž odvolací soud na základě dokazování provedeného nalézacím soudem a částečně zopakovaného a doplněného dokazování v rámci veřejného zasedání před krajským soudem má za zjištěné a prokázané, že obžalovaný Richardu S. v uvedeném období dal za protislužbu spočívající v nákupů léků s obsahem pseudoefedrinu celkově v devíti případech nezjištěné množství pervitinu, tedy jinému jinak opatřil psychotropní látku a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen, jak vyplývá z odsouzení Okresním soudem v Ostravě pod sp. zn. 3 T 157/2020. Jeho jednání tedy bylo nutno právně kvalifikovat opět jako zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1, odstavec 2, písmeno b) trestního zákoníku.

31. Obžalovaný pak jednal nepochybně v úmyslu přímém podle ustanovení § 15 odstavec 1, písmeno a) trestního zákoníku, když pervitin jako protislužbu za nákup požadovaných léků poskytoval svědku Richardu S. zcela záměrně, přičemž i s ohledem na jeho odsouzení pro totožnou trestnou činnost v předchozí věci věděl, že tím poruší zájem chráněný trestním zákoníkem, tedy zájem na ochraně společnosti před toxikomanií.

32. Při nezměněné právní kvalifikaci bylo následně nutno nově uložit obžalovanému adekvátní trest při posouzení všech zákonných kritérií.

33. K osobě obžalovaného soud zjistil, že tento je svobodný, bezdětný, zaměstnaný jako elektrikář, podle svého vyjádření u veřejného zasedání před odvolacím soudem jeho čistý měsíční příjem dosahuje částky 30 000 Kč až 40 000 Kč. V opisu evidence přestupků obžalovaný nemá žádný záznam. V opise rejstříku trestů má obžalovaný vyznačeno jedno odsouzení Okresním soudem v Ostravě pod sp. zn. 3 T 157/2020, a to přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1 trestního zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let a dále trest propadnutí ve výroku specifikovaných věcí. Předmětný rozsudek nabyl právní moci dne 25. 2. 2021, zkušební doba odsouzenému plynula do 25. 2. 2023 a je tedy zřejmé, že obžalovaný se nyní stíhaného jednání dopouští ve zkušební době podmíněného odsouzení pro trestnou činnost shodného charakteru a je nutno uvést, že ani pohrůžka v podobě výchovného trestu u něj nevedla k sebereflexi v tom směru, aby se do budoucna vyvaroval páchání dalšího protiprávního jednání, obzvláště pro shodnou trestnou činnost.

34. Při ukládání nového trestu obžalovanému za jednání popsané ve výrokové části tohoto rozsudku, právně kvalifikovaného jako zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1, odstavec 2, písmeno b) trestního zákoníku, odvolací soud důsledně vycházel ze všech zákonných kritérií vymezených v ustanoveních § 37 trestního zákoníku až § 39 trestního zákoníku, kdy hodnotil nejen dosavadní způsob chování a jednání obžalovaného, povahu a závažnost spáchaných přečinů, poměry obžalovaného a možnosti nápravy, ale také všechny další okolnosti činu a způsobený škodný následek. Přihlédl též ke všem polehčujícím i přitěžujícím okolnostem v souladu s ustanoveními § 41 trestního zákoníku a § 42 trestního zákoníku. Obžalovanému nepolehčovala žádná okolnost, na druhou stranu soud neshledal ani žádných zásadních přitěžujících okolností. V souladu s ustanovením § § 39 odstavec 5 trestního zákoníku nebylo možno přihlížet k odsouzení Okresním soudem v Ostravě pod sp. zn. 3 T 157/2020, neboť toto je součástí právní kvalifikace nyní stíhaného jednání. Hodnocení osoby obžalovaného by zcela jistě mohlo již vést odvolací soud k ukládání nepodmíněného trestu odnětí svobody, nicméně odvolací soud vzal do úvahy, že skutková věta rozsudku, a tedy i rozsah páchané trestné činnosti na úseku toxikomanie, naznaly již před nalézacím soudem, tak následně před soudem odvolacím, značných úprav ve prospěch obžalovaného. Obžalovaný je nyní zaměstnán a své životní náklady se snaží zajišťovat řádnou prací. Z uvedených důvodů proto odvolací soud zcela výjimečně přistoupil ještě k ukládání výchovného trestu, a to trestu odnětí svobody na samé dolní hranici zákonné trestní sazby ve výměře dvou let (při rozpětí od dvou do deseti let), který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří let, a to za současného vyslovení dohledu, neboť chování obžalovaného do budoucna, zejména v souvislosti s drogovou problematikou je na místě zvýšeně sledovat a kontrolovat a v této souvislosti i dohlédnout, aby si prostředky pro obživu obstarával řádnou prací, nikoli případně výrobou omamných a psychotropních látek.

35. Jako zpřísnění uloženého trestu pak soud obžalovanému dále ukládal i trest peněžitý, když to finanční a rodinné poměry obžalovaného, na něhož není žádná osoba odkázána výživou a má čistý příjem cca ve výši 30 000 až 40 000 Kč měsíčně, umožňuje. Současně lze dovodit, že obžalovaný pro sebe získal prospěch minimálně získáním požadovaných léků Modafen a Nurofen Stopgrip. Počet denních sazeb ve výši 150 byl stanoven s ohledem na povahu a závažnost spáchaného jednání, denní sazba ve výši 300 Kč pak s ohledem na výši příjmů obžalovaného při zvážení nutnosti hradit mandatorní výdaje. Celková výměra peněžitého trestu tedy činí částku ve výši 45 000 Kč, což pro obžalovaného jistě nepředstavuje likvidační trest.

36. Krajský soud tedy uzavírá, že s ohledem na zjištěnou vadu, spočívající v nesprávných skutkových zjištěních nalézacího soudu, která nebyla odvolatelem výslovně namítána, ale měla vliv na správnost přezkoumávaného výroku o vině a výroku o trestu, napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu podle § 258 odstavec 1, písmeno b) trestního řádu a za podmínek § 259 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu, na základě důkazů, které znovu ve veřejném zasedání zopakoval a doplnil o nové důkazy, rozhodl ve věci tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Trojanová.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b) odstavec 1 písmeno a) - m) trestního řádu nebo § 265b) odstavec 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 22. června 2023

Mgr. Igor Krajdl, v. r.
předseda senátu

Vypracovala:
Mgr. Lucie Böhmová, v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Trojanová.